I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1061/2009

af 19. oktober 2009

om fastlæggelse af en fælles udførselsordning

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til bestemmelserne om de fælles markedsordninger for landbrugsvarer og til de bestemmelser, der er truffet i henhold til traktatens artikel 308, og som finder anvendelse på varer, der fremstilles ved forarbejdning af landbrugsprodukter, og særlig til de forskrifter i disse bestemmelser, som muliggør en afvigelse fra det almindelige princip, at alle kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning alene skal erstattes med de i disse bestemmelser omhandlede foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 2603/69 af 20. december 1969 om fastlæggelse af en fælles udførselsordning [1] er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder [2]. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Der bør lægges ensartede principper til grund for den fælles handelspolitik, blandt andet for eksporten.

(3) Der bør derfor fastlægges en fælles ordning for udførslen fra Fællesskabet.

(4) I samtlige medlemsstater er udførslen næsten fuldstændig liberaliseret. Derfor kan på fællesskabsplan fastholdes det princip, at udførslen af varer til tredjelande ikke er undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af de i denne forordning fastsatte undtagelser og uden, at foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe i henhold til traktaten, berøres heraf.

(5) Kommissionen bør underrettes, når en medlemsstat som følge af en usædvanlig markedsudvikling er af den opfattelse, at beskyttelsesforanstaltninger kunne være påkrævet.

(6) Det er af væsentlig betydning på fællesskabsplan og i et rådgivende udvalg, især på basis af disse oplysninger, at undersøge betingelserne for og udviklingen i udførslen, samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold og eventuelt de påkrævede foranstaltninger.

(7) Det kan vise sig nødvendigt at kontrollere udførslen af visse varer eller af forsigtighedshensyn at træffe foreløbige foranstaltninger mod uventede metoder. Nødvendigheden af at kunne handle hurtigt og effektivt gør det berettiget, at Kommissionen bemyndiges til at træffe beslutning om de sidstnævnte foranstaltninger med forbehold af den senere stillingtagen i Rådet, som det påhviler at fastlægge en politik, der er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser.

(8) De af hensyn til Fællesskabets interesser nødvendige beskyttelsesforanstaltninger bør fastlægges under overholdelse af bestående internationale forpligtelser.

(9) Det synes hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at medlemsstaterne under visse betingelser kan træffe foreløbige beskyttelsesforanstaltninger.

(10) Det er ønskeligt, at der i den periode, hvor beskyttelsesforanstaltningerne anvendes, kan finde konsultationer sted, for at deres virkninger kan undersøges, og for at det kan kontrolleres, om forudsætningerne for deres anvendelse stadig er til stede.

[1] EFT L 324 af 27.12.1969, s. 25.
[2] Se bilag II.

(11) Det er nødvendigt at sætte medlemsstater, som er bundet af internationale forpligtelser til i tilfælde af faktiske eller potentielle forsyningsvanskeligheder at indføre en ordning for fordeling af olieprodukter mellem de kontraherende parter, i stand til over for tredjelande at indfri deres forpligtelser på dette område, uden at dette berører EF-bestemmelser, som er vedtaget i samme øjemed. Denne bemyndigelse bør gælde, indtil Rådet træffer passende foranstaltninger som følge af de forpligtelser, Fællesskabet eller alle medlemsstaterne har indgået.

(12) Denne forordning bør omfatte alle varer, såvel industrivarer som landbrugsvarer. Den bør anvendes som supplement til bestemmelserne om de fælles markedsordninger for landbrugsvarer og til de bestemmelser, der er truffet i henhold til traktatens artikel 308, og som finder anvendelse på varer, der fremstilles ved forarbejdning af landbrugsvarer. Det bør dog undgås, at bestemmelserne i denne forordning overlapper de førnævnte bestemmelser og særlig disses beskyttelsesklausuler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

HOVEDPRINCIP

Artikel 1

Udførslen af varer fra Det europæiske Fællesskab til tredjelande er fri dvs. ikke undergivet kvantitative restriktioner bortset fra sådanne, der anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL II

FÆLLESSKABETS INFORMATIONS- OG KONSULTATIONSPROCEDURE

Artikel 2

Er en medlemsstat som følge af en usædvanlig markedsudvikling af den opfattelse, at beskyttelsesforanstaltninger i henhold til kapitel III måtte være nødvendige, giver den meddelelse herom til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 3

1. Konsultationer kan til enhver tid indledes enten på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ.

2. Konsultationer skal finde sted inden fire hverdage efter, at Kommissionen har modtaget meddelelse som omhandlet i artikel 2, og under alle omstændigheder inden der træffes afgørelse i medfør af artikel 5, 6 og 7.

Artikel 4

1. Konsultationerne finder sted i et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for hver enkelt medlemsstat og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget indkaldes af formanden; denne meddeler snarest muligt medlemsstaterne alle fornødne oplysninger.

3. Konsultationerne omfatter især

a) betingelserne for og udviklingen i udførslen samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold, der gør sig gældende for den pågældende vare

b) eventuelt de foranstaltninger, som bør træffes.

Artikel 5

For at bestemme de økonomiske og handelsmæssige forhold, der gør sig gældende for en given vare kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om til den at afgive statistiske oplysninger om markedsudviklingen for denne vare og om med dette for øje at kontrollere udførslen i overensstemmelse med den nationale lovgivning og efter de af Kommissionen angivne nærmere bestemmelser. Medlemsstaterne træffer de nødvendige forholdsregler for at efterkomme Kommissionens henstillinger og meddeler den de ønskede oplysninger. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

KAPITEL III

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 6

1. For at forebygge eller afhjælpe en som følge af en mangel på livsvigtige varer opstået krisesituation, og når Fællesskabets interesser nødvendiggør en øjeblikkelig indgriben, kan Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ under hensyntagen til varernes art og andre særlige forhold ved de pågældende transaktioner gøre udførslen af en vare betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse, der gives efter de nærmere bestemmelser og inden for de begrænsninger, som Kommissionen fastsætter, indtil der foreligger en senere rådsafgørelse i medfør af artikel 7.

2. Rådet og medlemsstaterne underrettes om de trufne foranstaltninger; disse finder omgående anvendelse.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 kan begrænses til visse bestemmelseslande og til udførslen fra visse områder i Fællesskabet. De berører ikke de varer, der er under forsendelse mod Fællesskabets grænse.

4. I de tilfælde, hvor handling fra Kommissionens side er begæret af en medlemsstat, skal den senest fem arbejdsdage efter begæringens modtagelse træffe beslutning i sagen. Imødekommer Kommissionen ikke en sådan begæring, meddeler den straks dette til Rådet, som med kvalificeret flertal kan træffe en anden afgørelse.

5. Enhver medlemsstat kan inden 12 arbejdsdage, efter at de trufne foranstaltninger er meddelt medlemsstaterne, indbringe foranstaltningerne for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse.

6. Når Kommissionen har bragt stk. 1 i anvendelse, skal den inden 12 arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af den foranstaltning, den har vedtaget, forelægge Rådet et forslag om passende foranstaltninger som omhandlet i artikel 7. Har Rådet ikke inden seks uger efter ikrafttrædelsen af den af Kommissionen vedtagne foranstaltning truffet afgørelse vedrørende dette forslag, anses den pågældende foranstaltning for ophævet.

Artikel 7

1. Når Fællesskabets interesser kræver det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe passende foranstaltninger for at

a) forebygge eller afhjælpe en som følge af en mangel på livsvigtige varer opstået krisesituation

b) muliggøre opfyldelsen af de af Fællesskabet eller af alle medlemsstater indgåede internationale forpligtelser, navnlig med hensyn til handelen med basisprodukter.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan begrænses til visse bestemmelseslande og til udførslen fra visse områder i Fællesskabet. De berører ikke de varer, der er under forsendelse mod Fællesskabets grænse.

3. Ved indførelsen af kvantitative restriktioner for udførslen skal der særligt tages hensyn til:

a) dels omfanget af de før ikrafttrædelsen af en beskyttelsesforanstaltning ifølge nærværende kapitel på normale betingelser indgåede kontrakter, som den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen om i overensstemmelse med sine interne bestemmelser

b) dels at opnåelsen af det med indførelsen af kvantitative restriktioner tilstræbte mål ikke må bringes i fare.

Artikel 8

1. I det tidsrum, i hvilket de i artiklerne 6 og 7 omhandlede foranstaltninger anvendes, skal der afholdes konsultationer i udvalget på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ for at

a) undersøge virkningerne af disse foranstaltninger

b) kontrollere om forudsætningerne for deres anvendelse fortsat er til stede.

2. Er Kommissionen af den opfattelse, at ophævelse eller ændring af foranstaltningerne i medfør af artikel 6 og 7 er påkrævet, forholdes således:

a) såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse om Kommissionens foranstaltninger, ændrer eller ophæver Kommissionen omgående disse foranstaltninger og aflægger straks beretning til Rådet

b) i de øvrige tilfælde foreslår den Rådet at ophæve eller ændre de af dette trufne foranstaltninger. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

KAPITEL IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

For de varer, der er opregnet i bilag I, er medlemsstaterne, indtil Rådet har truffet passende foranstaltninger som følge af de internationale forpligtelser, som Fællesskabet eller alle dets medlemsstater har indgået, bemyndiget til med forbehold af de regler, som Fællesskabet har vedtaget på området, at iværksætte sådanne kriseordninger for indførelse af en fordelingspligt over for tredjelande, som er fastsat i de internationale forpligtelser, der har indgået forud for denne forordnings ikrafttræden.

Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, som de påtænker at indføre. De indførte foranstaltninger vil af Kommissionen blive meddelt Rådet og de øvrige medlemsstater.

Artikel 10

Med forbehold af andre af Fællesskabets bestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller anvender kvantitative restriktioner med hensyn til udførsel, når disse er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

Artikel 11

Denne forordning er ikke til hinder for anvendelsen af bestemmelserne om de fælles markedsordninger for landbrugsvarer eller af de særlige bestemmelser, der er truffet i henhold til traktatens artikel 308, og som finder anvendelse på varer, der fremstilles ved forarbejdning af landbrugsprodukter; den anvendes som supplement.

Artikel 6 finder dog ikke anvendelse på varer, der henhører under de nævnte bestemmelser, og for hvilke der i fællesskabsordningen for handelen med tredjelande gives mulighed for at anvende kvantitative restriktioner for udførslen. Artikel 5 finder ikke anvendelse på varer, der henhører under de nævnte bestemmelser, og for hvilke fællesskabsordningen for handelen med tredjelande bestemmer, at der skal fremlægges en udførselstilladelse eller andet udførselsdokument.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 2603/69 som ændret ved de retsakter, der er omhandlet i bilag II, ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 2009.

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

BILAG I

Varer omhandlet i artikel 9

KN-kode	Varebeskrivelse
2709 00	Jordolie og olier hidrørende fra bituminøse mineraler, rå
2710	Olier udvundet af jordolie eller af olier hidrørende fra bituminøse mineraler; præparater, ikke andetsteds tariferet, indeholdende 70 vægtprocent eller derover af jordolie eller af olie hidrørende fra bituminøse mineraler som karaktergivende bestanddel; affaldsolier
2710 11 11 til 2710 11 90	Lette olier
2710 19 11 til 2710 19 29	Middelsvære olier
2710 19 31 til 2710 19 99	Tunge olier, med undtagelse af smøreolier til ure og lignende, i små beholdere med et nettoindhold af olie på indtil 250 g
2711	Jordoliegas og andre gasformige carbonhydrider:
	– I flydende tilstand:
2711 12	–– Propan:
	––– Propan af en renhedsgrad på 99 vægtprocent og derover
	––– Andre varer
2711 13	–– Butan
	– I gasformig tilstand:
ex 2711 29 00	–– Andre varer:
	––– Propan
	––– Butan

BILAG II

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

(jf. artikel 12)

Rådets forordning (EØF) nr. 2603/69 (EFT L 324 af 27.12.1969, s. 25)	
Rådets forordning (EØF) nr. 234/71 (EFT L 28 af 4.2.1971, s. 2)	
Rådets forordning (EØF) nr. 1078/71 (EFT L 116 af 28.5.1971, s. 5)	
Rådets forordning (EØF) nr. 2182/71 (EFT L 231 af 14.10.1971, s. 4)	
Rådets forordning (EØF) nr. 2747/72 (EFT L 291 af 28.12.1972, s. 150)	Kun artikel 1, første led
Rådets forordning (EØF) nr. 1275/75 (EFT L 131 af 22.5.1975, s. 1)	
Rådets forordning (EØF) nr. 1170/76 (EFT L 131 af 20.5.1976, s. 5)	
Rådets forordning (EØF) nr. 1934/82 (EFT L 211 af 20.7.1982, s. 1)	
Rådets forordning (EØF) nr. 3918/91 (EFT L 372 af 31.12.1991, s. 31)	

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 2603/69	Nærværende forordning
Artikel 1-6	Artikel 1-6
Artikel 7, stk. 1, indledning	Artikel 7, stk. 1, indledning
Artikel 7, stk. 1, første led	Artikel 7, stk. 1, litra a)
Artikel 7, stk. 1, andet led	Artikel 7, stk. 1, litra b)
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 3, indledning	Artikel 7, stk. 3, indledning
Artikel 7, stk. 3, første led	Artikel 7, stk. 3, litra a)
Artikel 7, stk. 3, andet led	Artikel 7, stk. 3, litra b)
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10, stk. 1	—
Artikel 10, stk. 2	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Bilag I	—
Bilag II	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III